

Kesä on poissa kesä jona iltapäivä poltti kultaa hiuksiimme ruskea valon spektri taittui hiustesi atomisateeseen minä tanssin taivasta vasten kun meteoriitit iskivät keskipäivän aurinkoa palavilla moukareillaan Mistä tunnet sen yksinäisyyden joka sietää valoa lämpöä ja rakkauttasi maan korven kaukaisimmassa sopessa jossa murhe laulaa satyyreja transsiin? Mistä tunnet tuon palavan säteen joka lämmittää alkuihmistä kuningaskobran luolassa? Mistä tunnet sen tuulen jota me puhallamme herkillä suudelmillamme joihin meille He eivät antaneet oikeutta? Se talvi jonka tunsin sulaa rakkautemme herkän tulen loimutessa.